

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr.105.357 van 2 april 2002

A. 91.052/V-1.584

In zake : **de vzw Centrum voor actieonderzoek en seksuocriminele consultaties**,
afgekort als **CASC**,
Gebroeders Becquélaan 8
1082 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Justitie,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean BOURTEMBOURG, advocaat,
Zwitserlandstraat 24
1060 Brussel

Tussenkommende partijen :

1. **de vzw "Unité pilote de psychopathologie légale"**, afgekort als **UPPL**,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Alain COLMANT, advocaat,
rue du Onze Novembre 9
7000 Bergen
 2. **de Universitaire instelling Antwerpen**, afgekort als **UIA**,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Ann COOLSAET, advocaat,
Arthur Goemaerelei 69
2018 Antwerpen
-

**DE RAAD VAN STATE, Ve KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die de vzw Centrum voor actieonderzoek en seksuocriminele consultaties, afgekort als CASC, op 18 april 2000 heeft ingesteld met het oog op de schorsing van de tenuitvoerlegging van :

- “- het koninklijk besluit van 1 februari 2000, waarbij aan het centrum voor de periode van 1 januari tot 31 december 2000 een toelage van 2.000.000 BF wordt toegekend, voor zover de verwerende partij hierbij de aan de verzoekende partij toegekende toelages verminderd heeft en de werkingssfeer van haar gesubsidieerde activiteiten beperkt heeft;
- het koninklijk besluit van 1 februari 2000, waarbij aan de vzw Brussels Steuncentrum belast met de therapeutische oriëntatie en evaluatie van plegers van seksuele misdrijven, afgekort als C.A.-B.S., een toelage van 6.000.000 BF wordt toegekend voor een periode van één jaar,
- het koninklijk besluit van 26 oktober 1999, waarbij aan de vzw “Unité de psychopathologie légale”, afgekort als UPPL, een toelage van 9.000.000 BF wordt toegekend voor een periode van één jaar;
- het koninklijk besluit van 3 mei 1999, waarbij aan het Universitair Forensisch Centrum, afgekort als UFC, een toelage van 9.000.000 BF wordt toegekend voor een periode van één jaar.

Gezien de gelijktijdig door dezelfde verzoekende partij ingestelde vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen en het opleggen van een dwangsom;

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de nietigverklaring van diezelfde beslissing vordert;

Gezien de op 30 en 31 mei 2000 ingediende verzoeken tot tussenkomst, waarbij de Universitaire instelling Antwerpen, afgekort als UIA, en de vzw “Unité pilote de psychopathologie légale”, afgekort als UPPL, vragen om als tussenkomende partij te mogen optreden;

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij;

Gezien het verslag van de heer THIBAUT, auditeur bij de Raad van State, opgemaakt in het kort geding;

Gelet op de beschikking van 15 januari 2002, waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 12 februari 2002 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van het verslag en van de beschikking tot bepaling van de rechtsdag;

Gehoord het verslag van de heer ANDERSEN, voorzitter van de Raad van State;

Gehoord de opmerkingen van Mr. J. BOURTEMBOURG, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt, en van Mr. O. RODESCH, advocaat, loco Mr. A. COLMANT, advocaat, die voor de eerste tussenkomende partij verschijnt, en van Mr. A. COOLSAET, advocaat, die voor de tweede tussenkomende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer THIBAUT, eerste auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

I. TOEDRACHT

Overwegende dat de volgende feiten ten grondslag liggen aan de zaak :

1. Het CASC, opgericht in 1986, is een vereniging zonder winstoogmerk die tot doel heeft personen die als dader met het probleem van seksueel misbruik te maken hebben, een specifiek aangepaste evaluatie en begeleiding door een multidisciplinair team (seksuologen, criminologen, psychiaters, psychologen, andrologen, juristen, ...) voor te stellen. Ze geeft de voorkeur aan een criminologische benadering teneinde recidive te voorkomen.

2. De verzoekende partij wordt gesubsidieerd door de Federale Staat op grond van de medewerking die ze aan het strafrechtelijke en gerechtelijke beleid van laatstgenoemde verleent. In 1994 en 1995 is deze toelage toegekend in het kader van een overeenkomst waarvan het doel erin bestond een modelexperiment met therapeutische begeleiding van daders van seksueel geweld voort te zetten.

Vanaf 1 januari 1996 is met het oog op deze toelage een ministerieel besluit vastgesteld, waarna koninklijke besluiten tot stand gekomen zijn waarvan in de aanhef verwezen wordt naar de begeleiding en behandeling van seksuele delinquenten in de zin van de wet van 13 april 1995 betreffende seksueel misbruik ten aanzien van minderjarigen.

3. In 1996 zijn de Federale Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten onderhandelingen begonnen over de kwestie van de behandeling van seksuele delinquenten. De onderhandelingen hebben geleid tot de ondertekening van twee samenwerkingsakkoorden inzake begeleiding en behandeling van seksuele delinquenten, het ene tussen de Federale Staat en het Waals Gewest, het andere tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap. Die akkoorden zijn ondertekend te Brussel op 8 oktober 1993. Ze hebben tot doel een vast kader te creëren dat het mogelijk maakt seksuele delinquenten in hun persoonlijke, relationele en maatschappelijke ontwikkeling te begeleiden en hun resocialisatie te bevorderen met het doel herhaling van seksueel misbruik, inzonderheid van minderjarigen, te voorkomen.

Sinds 1996-1997 is de toelage van de verzoekende partij, die tot dan toe, samen met het Universitair Forensisch Centrum van Antwerpen, één van de twee referentiecentra voor seksuele delinquenten in België was, jaar na jaar gedaald. Zo heeft ze achtereenvolgens gekregen, voor personeels- en werkingskosten, een toelage ten bedrage van 8.000.000 frank (periode van 1 januari 1996 tot 31 december 1996), 5.416.665 frank (periode van 1 januari 1997 tot 31 mei 1997), 7.600.000 frank (tijdvak van 1 juni 1997 tot 31 december 1997), en 5.400.000 frank (periode van 1 januari 1998 tot 30 juni 1998).

Tegen het koninklijk besluit van 17 december 1997, waarbij dat laatste bedrag wordt toegekend, is een beroep tot nietigverklaring hangende onder het nr. A.81.091/XIII-919.

Dat is ook het geval met het koninklijk besluit van 24 juni 1998, dat gemotiveerd wordt met de omstandigheid dat “(het) in het kader van de wet van 13 april 1995 (...) aangewezen is de toelage van het (CASC) voor de therapeutische begeleiding van daders van seksueel geweld te verlengen”; bij dat besluit wordt aan het centrum voor de periode van 1 juli 1998 tot 31 december 1998 een toelage van 3.500.000 frank toegekend als tegemoetkoming in de personeels- en werkingskosten die rechtstreeks verband houden met de behandeling van seksuele delinquenten die door de gerechtelijke instanties naar dat centrum worden verwezen.

4. Nadat de verzoekende partij op 11 december 1998 kennis had genomen van de tekst van de samenwerkingsakkoorden, ofschoon deze nog niet waren goedgekeurd door de parlementen en aldus ook van het feit dat het Universitair Forensisch Centrum, Universitair Ziekenhuis Antwerpen te Edegem en de vzw "Unité Pilote de psychopathologie légale", Hôpital 'Les Marronniers' te Doornik aangewezen werden als steuncentrum in het kader van de begeleiding en behandeling van seksuele delinquenten om een samenwerkingsbeleid inzake begeleiding en behandeling van delinquenten op te zetten, heeft ze een vordering ingesteld tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing waarbij aan die instellingen die hoedanigheid wordt toegewezen.

Bij een koninklijk besluit van 18 december 1998, dat gemotiveerd wordt met de omstandigheid dat “doordat de VZW (CASC) daders van seksueel geweld begeleidt en behandelt in het kader van de wet van 13 april 1995 (...) (en dat het derhalve) aangewezen is aan die vereniging een toelage toe te kennen als tegemoetkoming in de kosten van die behandeling en begeleiding”, is haar voor de periode van 1 januari tot 30 juni 1999 een toelage van 2.500.000 frank toegekend als tegemoetkoming in de personeels- en werkingskosten die rechtstreeks verband houden met de begeleiding en behandeling van seksuele delinquenten die door de gerechtelijke instanties naar dat centrum worden verwezen. Tegen dat besluit is een beroep tot nietigverklaring hangende onder het nr. A.85.592/XIII-1044.

Bij een arrest nr. 79.517 van 25 maart 1999 heeft de Raad van State de tenuitvoerlegging geschorst van de beslissing van onbekende datum, waarbij de Minister van

Justitie de twee tussenkomen de partijen heeft aangewezen als steuncentra in het kader van de begeleiding en behandeling van seksuele delinquenten omdat “het dossier niet de handeling bevat waarbij de steuncentra zijn aangewezen en bijgevolg niet aantoon t dat die handeling uitdrukkelijk gemotiveerd is”.

5. Bij een koninklijk besluit van 3 mei 1999, dat gemotiveerd wordt met dezelfde overweging als die welke opgegeven is in het genoemde koninklijk besluit van 18 december 1998, wordt aan de verzoekende partij voor de periode van 1 juli 1999 tot 31 december 1999 een toelage van 1.750.000 frank toegekend als tegemoetkoming in dezelfde kosten. Dat is de handeling waarvan de schorsing van de tenuitvoerlegging is gevorderd, welke vordering afgewezen is bij arrest nr. 87.075 van 5 mei 2000.

6. Aangezien het bedrag van de haar toegekende toelagen sinds 1997 daalt, heeft de verzoekende partij op 20 augustus 1997 de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg te Brussel geadieerd; de rechtbank heeft op 29 oktober 1997 een beslissing gewezen waarbij ze, bij voorraad uitspraak doende, de verwerende partij verbiedt de toelage van de verzoekende partij te schrappen doordat zulk een beslissing gegrond zou zijn op de omstandigheid dat de Franse Gemeenschap en het Waals Gewest zouden weigeren met haar samen te werken of niet zouden willen dat de verwerende partij aan de verzoekende partij toelagen blijft toekennen, en waarbij ze de verwerende partij beveelt de verzoekende partij toelagen te blijven toekennen tot na 31 december 1997, tenzij de verwerende partij nieuwe motieven aanvoert tot staving van de schrapping van die toelagen, dit op verbeurte van een dwangsom van 13.000.000 frank per jaar. Deze beslissing heeft uitwerking, ofwel tot de datum waarop de verwerende partij beslist de verzoekende partij tot na 31 december 1997 toelagen te blijven toekennen, ofwel tot de datum waarop de Raad van State uitspraak heeft gedaan over het beroep tot nietigverklaring, ingesteld tegen de toekomstige beslissing van de verwerende partij, indien deze de toelage van de verzoekende partij zou schrappen, ofwel ten slotte, tot de datum waarop de termijn om zulk een beroep in te stellen verstreken zal zijn. De verwerende partij heeft tegen deze beslissing beroep ingesteld. Het Hof van beroep te Brussel heeft zich tot op heden nog niet uitgesproken.

7. Tegen de wet van 4 mei 1999 houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en het Waalse Gewest inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik, het decreet van het Waalse Gewest van 1 april 1999 houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en het Waalse Gewest inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik, de wet van 4 mei 1999 houdende instemming tot het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik en het decreet van de Vlaamse Gemeenschap van 2 maart 1999 houdende de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 8 oktober 1998 tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik, is door het CASC beroep tot nietigverklaring ingesteld bij het Arbitragehof, welk beroep verworpen is bij arrest nr. 101/2001 van 13 juli 2001 van het Arbitragehof. In de bijlagen van de samenwerkingsakkoorden worden de tussenkomende partijen aangewezen als steuncentra in de zin van die akkoorden, aanwijzingen waarvan de tenuitvoerlegging is geschorst bij het genoemde arrest nr. 79.517 van 25 maart 1999.

8. Op 26 oktober 1999 wordt aan de eerste tussenkomende partij voor de periode van 16 oktober 1999 tot 30 april 2000 een toelage van 4.250.000 BF toegekend met ingang van 16 oktober 1999. Die beslissing luidt als volgt :

“ Vu les lois sur la Comptabilité de l'Etat coordonnées le 17 juillet 1991, notamment les articles 46, 55 à 58;

Vu la loi du 23 décembre 1998 contenant le budget général des dépenses de l'année budgétaire 1999, notamment le chapitre 2, section 12 - Ministère de la Justice;

Vu l'arrêté royal du 26 avril 1968 réglant l'organisation et la coordination des contrôles de l'octroi et de remploi des subventions;

Vu l'arrêté royal du 16 novembre 1994 relatif au contrôle administratif et budgétaire, notamment l'article 14;

Vu la loi du 4 mai 1999 portant assentiment à l'accord de coopération entre l'Etat fédéral et la Région wallonne relatif à la guidance et au traitement d'auteurs d'infractions à caractère sexuel;

Vu l'avis favorable de l'Inspection des Finances du 12 octobre 1999;

Considérant que l'ASBL "Unité de psychopathologie légale", en abrégé "UPPL", a été constituée en ayant pour objet, entre autres, la promotion de la psychopathologie de l'abus sexuel dans les services de santé spécialisés concernés, notamment en exécution de l'accord de coopération précité,

Considérant que dans le cadre de l'accord de coopération concerné, il est indiqué de subsidier l'association sans but lucratif précitée,

Sur la proposition de Notre Ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Article 1er. Une subvention de quatre millions deux cent cinquante mille francs (4 250 000) est allouée à l'association sans but lucratif, dénommée "Unité de Psychopathologie légale" (...). Cette subvention sert à couvrir les frais de personnel et de fonctionnement pendant la période du 16 octobre 1999 au 30 avril 2000, en relation directe avec les missions suivantes concernant la guidance et le traitement d'auteurs d'infractions à caractère sexuel:

(...)

Art. 2. La dépense sera imputée à charge du budget administratif 1999 du Ministère de la Justice, division organique 51, programme d'activité 03, allocation de base 33.07.

(...)"

Blijkbaar gaat het om de derde handeling waarvan de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevorderd.

Op 3 mei 1999 is aan de tweede tussenkomende partij een toelage van 13.000.000 BF toegekend voor de periode van 1 juni 1999 tot 31 mei 2000. Die beslissing luidt als volgt :

“ ALBERT II, Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

Onze Groet,

Gelet op de wetten op de Rijkscomptabiliteit, gecoördineerd op 17 juli 1991, inzonderheid op de artikelen 46 en 55 tot 58;

Gelet op de wet van 23 december 1998 houdende de algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 1999, inzonderheid op hoofdstuk 2, sectie 12 - Ministerie van Justitie;

Gelet op het koninklijk besluit van 26 april 1908 tot inrichting en coördinatie van de controles op de toekenning en op de aanwending van de toelagen;

Gelet op het koninklijk besluit van 16 november 1994 houdende de administratieve en begrotingscontrole, inzonderheid op artikel 14 ;

Gelet op het gunstig advies van de Inspectie van Financiën d.d. 22 april 1999;

Overwegende dat, in het kader van de wet van 13 april 1995 betreffende het seksueel misbruik van minderjarigen, het aangewezen is de opdrachten betreffende de therapeutische begeleiding van de daders van seksuele gewelddaden verder toe te vertrouwen aan het Universitair Forensisch Centrum van de Universitaire Instelling Antwerpen.

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Artikel 1 - Een toelage van dertien miljoen frank (13.000.000) wordt toegekend aan de Universitaire Instelling Antwerpen vertegenwoordigd door de heer J. VAN STEENBERGHE, rector, en door de heer P. COSYNS, hoogleraar en directeur van het Universitair Forensisch Centrum (U.F.C.).

Deze toelage is een financiële tussenkomst voor de periode van 1 juni 1999 tot 31 mei 2000 om de personeels- en werkingskosten verbonden aan de uitvoering van volgende opdrachten te dekken :

(...).

Art. 2. De uitgave zal aangerekend worden op de administratieve begroting 1999 van het Ministerie van Justitie, organisatie-afdeling 51, activiteitenprogramma 03, basisallocatie 33 07.

(...).”.

Dat is blijkbaar de vierde handeling waarvan de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevorderd.

10. Op 1 februari 2000 is aan de verzoekende partij voor de periode van 1 januari 2000 tot 31 december 2000, een toelage van 2.000.000 BF toegekend met ingang van 1 januari 2000.

In rechte is deze beslissing inzonderheid gemotiveerd met de verwijzing naar de gecoördineerde wetten op de Rijkscomptabiliteit en naar de wet van 24 december 1999 houdende de Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2000.

In feite is deze beslissing als volgt gemotiveerd :

“ Overwegende dat het, in het kader van een optimale dienstverlening rond en een adequate begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik, aangewezen is bepaalde opdrachten betreffende de therapeutische begeleiding van de daders van seksuele gewelddaden toe te vertrouwen aan de “Centre de Recherche Action en Sexo-Criminologie (CRASC);”

De artikelen 1 tot 3, § 1, van die handeling luiden als volgt :

Artikel 1. Een toelage van twee miljoen frank (2.000.000) wordt toegekend aan de “Centre de Recherche Action en Sexo-Criminologie” (CRASC).

Deze toelage is een financiële tussenkomst in de personeels- en werkingskosten gedurende de periode van 1 januari 2000 tot 31 december 2000 verbonden aan de uitvoering van volgende opdrachten :

- 1° vervullen van een consultatiefunctie op vraag van de gespecialiseerde psychosociale teams en de justitieassistenten van het Ministerie van Justitie en de gespecialiseerde gezondheidsteams erkend door de bevoegde Brusselse Overheden;
- 2° verstrekken van wetenschappelijke informatie aan deze instanties;
- 3° vervullen van een coördinatie- en intervisiefunctie ten behoeve van de gespecialiseerde gezondheidsteams;
- 4° minstens éénmaal per jaar overleg plegen met verenigingen die gelijkaardige opdrachten vervullen, met het oog op informatie-uitwisseling en afstemming van de respectieve werkingen;
- 5° verzamelen en ter beschikking stellen van alle beschikbare gegevens die toelaten het belang van deze problematiek te evalueren;
- 6° advies verlenen inzake behandeling therapeutische aanwijzingen, doorwijzing en evaluatie van daders van seksueel misbruik.

(...)

Art. 3. § 1. De toelage zal worden betaald in twee schijven, als volgt :

- een bedrag van 1.600.000 frank zal worden gestort in de loop van de maand januari 2000;

- het saldo van 400.000 frank zal worden gestort in de loop van de maand februari 2001, op voorlegging van een verslag betreffende de activiteiten en van de verantwoordingsstukken betreffende de periode waarop de toelage betrekking heeft. Dit verslag en deze verantwoordingsstukken moeten aan de Minister van Justitie toegestuurd worden voor 31 januari 2001.”
“(vertaling :) In totaal zal niet meer worden uitbetaald dan het beloop van de erkende uitgaven”.

Dat is de eerste handeling waarvan de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevorderd.

11. Nog op 1 februari 2000 is aan de vzw CA-BS een toelage van 6.000.000 BF toegekend voor de periode van 1 januari tot 31 december 2000.

Die beslissing luidt als volgt :

“ Gelet op de wetten op de Rijkscomptabiliteit gecoördineerd op 17 juli 1991, inzonderheid op de artikelen 46 en 55 tot 58;

Gelet op de wet van 24 december 1999 houdende de Rijksmiddelenbegroting voor het begrotingsjaar 2000, inzonderheid op programma 51.0, sectie 12 - Ministerie van Justitie ;

Gelet op het koninklijk besluit van 26 april 1968 tot inrichting en coördinatie van de controles op de toekenning en op de aanwending van de toelagen ;

Gelet op het koninklijk besluit van 16 november 1994 houdende de administratieve en begrotingscontrole, inzonderheid op artikel 14 ;

Gelet op het gunstig advies van de Inspectie van Financiën van 26 januari 2000;

Overwegende dat het, in het kader van een optimale dienstverlening rond en een adequate begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik, aangewezen is bepaalde opdrachten betreffende de therapeutische begeleiding van de daders van seksuele misdrijven toe te vertrouwen aan de V.Z.W. "Brussels steuncentrum belast met de therapeutische oriëntatie en evaluatie van plegers van seksuele misdrijven", verkort C.A.-B.S.;

Op de voordracht van Onze Minister van Justitie;

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Artikel 1. Een toelage van zes miljoen (6.000.000) wordt toegekend aan de V.Z.W. "Brussels steuncentrum belast met de therapeutische oriëntatie en evaluatie van plegers van seksuele misdrijven"

(...).

Deze toelage is een financiële tussenkomst in de personeels- en werkingskosten gedurende de periode van 1 januari 2000 tot 31 december 2000 verbonden aan de uitvoering van volgende opdrachten :

(...)

Art. 3. De uitgave zal aangerekend worden op de administratieve begroting 2000 van het Ministerie van Justitie, organisatie-afdeling 51, activiteitenprogramma 0, basisallocatie 03.33.07.13."

Dat is de tweede handeling waarvan de schorsing van de tenuitvoerlegging wordt gevorderd.

12. Op 3 april 2000 erkent de Minister van Justitie de tweede tussenkomende partij als steuncentrum in de zin van artikel 5 van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik, en de eerste tussenkomende partij als steuncentrum in de zin van artikel 5 van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en het Waalse Gewest inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik.

Op 11 april 2000 erkent de Minister van Justitie de vzw CA-BS als steuncentrum in de zin van artikel 5 van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat en de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik, ondertekend op 13 april 1999.

Tegen die beslissingen is een vordering tot schorsing ingesteld, ingeschreven onder nr. G/A 92.942/V - 1.611.

13. Bij arrest nr. 13/2002 van 16 januari 2002 heeft het Arbitragehof de afstand toegewezen van de verzoekende partij van haar beroep tot nietigverklaring van de ordonnantie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie van 20 juli 2000 en van de wet van 12 maart 2000 betreffende de instemming met het samenwerkingsakkoord tussen de

Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, de Franstalige Gemeenschapscommissie en de Federale Staat inzake de begeleiding en behandeling van daders van seksueel misbruik.

14. Bij een op 18 mei 2001 ter post aangetekende vordering verlangt de verzoekende partij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het koninklijk besluit van 23 maart 2001, waarbij haar voor de periode van 1 januari tot 31 december 2001 een toelage van 600.000 BF wordt toegekend, “voor zover de verwerende partij hierbij de aan (haar) toegekende toelagen verminderd heeft en de werkingssfeer van haar gesubsidieerde activiteiten beperkt heeft of, op zijn minst, voor zover hierbij als toelagen waarop (zij) voor het jaar 2001 recht heeft, het genoemde bedrag wordt bepaald” en van drie koninklijke besluiten waarbij grotere toelagen worden toegekend aan andere verenigingen, waaronder de twee tussenkomenende partijen. Ook worden soortgelijke voorlopige maatregelen verlangd als die welke in de voorliggende zaak gevraagd zijn.

Die zaak is ingeschreven onder nr. G/A 104.805 - V-1.612.

15. Bij besluit van 11 december 2001, dat in werking is getreden op 1 januari 2002, heeft de Minister van Justitie zijn vroegere beslissing van 11 april 2000 opgeheven en de eerste tussenkomenende partij aangewezen als steuncentrum ter uitvoering van artikel 5 van het samenwerkingsakkoord tussen de Federale Staat, de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie en de Franse Gemeenschapscommissie,

II. IN RECHTE

Overwegende dat de beslissing om het onderhavige beroep in te stellen op het eerste gezicht op regelmatige wijze lijkt te zijn genomen door de verzoekende partij; dat, als de bodemprocedure wordt voortgezet, de verzoekende partij echter door overlegging van het register van de besluiten van de raad van bestuur zal moeten bewijzen dat de beslissing om het beroep tot nietigverklaring in te stellen, daadwerkelijk rechtsgeldig binnen de gestelde termijn is genomen;

Overwegende dat de heer Freddy GAZAN op de terechtzitting van 12 februari 2002 voor de verzoekende partij is verschenen en een door de voorzitter, de penningmeester en de secretaris ondertekend afschrift van een besluit van de raad van bestuur heeft overgelegd waarbij hem opdracht wordt gegeven om de belangen van de raad van bestuur en van de vereniging in dezen te verdedigen en te vertegenwoordigen; dat uit zijn uitleg blijkt dat hij geen voorzitter of bestuurder van de CASC meer is, maar nu directeur van die vereniging is; dat hij in die hoedanigheid niet bevoegd is om de verzoekende partij in rechte te vertegenwoordigen, dat die vertegenwoordigingsbevoegdheid krachtens artikel 19 van de statuten van de verzoekende partij eigenlijk toekomt aan de voorzitter of aan een bestuurder die daartoe door de raad van bestuur is gemachtigd; dat volgens artikel 4, derde lid, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, de vordering tot schorsing, tot het opleggen van een dwangsom of tot het bevelen van voorlopige maatregelen wordt afgewezen, wanneer de aanvrager niet aanwezig of vertegenwoordigd is op de terechtzitting; dat, aangezien dat hier het geval is, de vordering moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De verzoeken tot tussenkomst in het kort geding, ingediend door de Universitaire Instelling Antwerpen, afgekort als UIA, en door de vzw "Unité pilote de psychopathologie légale", afgekort als UPPL, worden ingewilligd.

Artikel 2.

De vorderingen tot schorsing en tot het bevelen van voorlopige maatregelen worden afgewezen.

Artikel 3.

De kosten van tussenkomst in het kort geding komen ten laste van de tussenkomende partijen, ten belope van elk 123,94 euro.

De beslissing over de kosten van het beroep in kort geding wordt voor het overige in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel in openbare terechtzitting, op 2 april tweeduizend en twee, van de Ve kamer van de Raad van State, die was samengesteld door :

de HH.	R. ANDERSEN,	voorzitter van de Raad van State,
	J. BAERT,	staatsraad,
Mevr.	S. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr.	Chr. NOTEBAERT,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

Chr. NOTEBAERT.

R. ANDERSEN.